

Nr. 761 B / 2003

11.03.

INTERPELARE

Aresată: Domnului Mihai Nicolae Tănăsescu
Ministrul Finanțelor Publice

De către: Deputatul Damian Brudașcu
Grupul Parlamentar PRM

și prezentată în ședința Camerei Deputaților din data de 10.03.2003

Obiectul interpelării:

În ultima perioadă, reprezentanții autorităților publice locale reclamă o serie de dificultăți deosebite în aplicarea unor acte normative care, prin prevederile lor, se bat cap în cap. **Actele normative în discuție sunt: ORDONANȚA GUVERNULUI ROMÂNIEI NR. 36/2003** – privind corelarea unor dispoziții din legislația financiar-fiscală (Mof 68/2003); **HOTĂRÂREA GUVERNULUI ROMÂNIEI NR. 1278/2002** – privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea OG 36/2002 privind impozitele și taxele locale (Mof 875/2002); **HOTĂRÂREA GUVERNULUI ROMÂNIEI NR. 598/2002** – pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată (Mof 437/2002) Astfel:

Art. V care modifică prevederi ale Legii nr. 345/2002 – privind taxa pe valoarea adăugată (M Of. Partea I nr. 371/1.06.2002) și care, la pct. 3, prevede: “ După litera n) a alineatului (2) al articolului 9 (*din lege-n.red.*) se introduce litera o) cu următorul cuprins: ‘o) arendarea, concesiunea și închirierea de bunuri imobile, cu următoarele excepții:

1. operațiunile de cazare care sunt efectuate în cadrul sectorului hoteliere sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;
2. închirierea amplasamentelor pentru staționarea vehiculelor (...)” “.

Art. 9, la care se face referire, este cuprins la secțiunea a 4-a a legii, subsecțiunea 1 Scutiri în interiorul țării, prezentând activitățile de interes general scutite de taxa pe valoarea adăugată. Ceea ce generează semne de întrebare este pct. 2 al art.9, adică cel referitor la închirierea amplasamentelor pentru staționarea vehiculelor. Deoarece nu se face nici o precizare suplimentară, se subînțelege că amplasamentele în cauză pot face parte atât din domeniul public al unităților administrativ-teritoriale, cât și din cel privat. Se pune, însă, întrebarea: ce se înțelege prin “staționarea vehiculelor”, mai precis care este actul normativ care să reglementeze închirierea de amplasamente în acest scop. Extrapolând, în mod logic, apare un semn de întrebare și referitor la parcare vehiculelor. Nu există riscul ca amplasamentele stabilite ca locuri de parcare să fie considerate ca intrând sub incidența actului normativ? Aceasta deoarece legislația recentă în domeniul circulației nu precizează cu exactitate ce se înțelege prin parcare (este definită doar staționarea ca oprire peste 5 minute, dar parcare?). Este foarte important a se face o clară precizare în acest sens pentru a nu se văduvi bugetul de stat de sume importante de bani. (TVA-ul se virează integral la stat) și a nu apare situația de evaziune fiscală. Este, de asemenea, important a se preciza care este actul normativ care “imputernicește” consiliile locale în a stabili modalitatea, cuantumul și condițiile de “închiriere a amplasamentelor pentru staționarea vehiculelor”.

Intervine însă un alt aspect, prin coroborarea actului normativ în cauză cu altele în vigoare, mai precis cele referitoare la impozitele și taxele locale.

În conformitate cu prevederile HG 1278/2002 – privind aprobarea Normelor Metodologice pentru aplicarea Ordonanței Guvernului nr 36/2002 privind impozitele și taxele locale, art. 48, pct. 48.03, lit. a.2.1, respectiv a.2.2, parcare ocazională, respectiv curentă, a vehiculelor (pentru care, la utilizarea temporară a locurilor publice, se stabilesc limitele de sume -taxe locale- datorate în lei/zi/vehicul, ce se constituie în venituri la bugetul local) sunt definite ca staționarea, respectiv staționarea curentă a unui vehicul într-un loc public. (loc public= imobil aparținând domeniului public sau privat al unității administrativ-teritoriale). Așadar, se pare că veniturile obținute din taxele locale referitoare la parcare (de orice tip ar fi aceasta) sunt purtătoare de TVA.

În acest moment intervine, însă, contradicția cu prevederile HG 598/2002 – pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 345/2002 privind TVA, unde la art. 2 alin. (2) se menționează: “ Nu constituie activitate economică, în sensul art. 2 alin. (2) din lege (*adică activitățile economice ce se cuprind în sfera taxei pe valoarea adăugată - n.n.*) activitatea de încasare a sumelor cuvenite bugetelor locale potrivit prevederilor art.42 din Legea nr. 27/1994 privind impozitele și taxele locale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 50 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 36/2002 (*care a devenit art. 48 în HG nr.1278/2002 -n.n.*) privind impozitele și taxele locale, începând cu data de 1.01.2003, efectuată de persoane impozabile, care au ca obiect de activitate administrarea și întreținerea locurilor publice.”

Așadar, pentru parcare (= utilizarea temporară a locurilor publice pentru care se stabilește taxă locală cf. HG1278/2002, respectiv OG 36/2002), nu se datorează taxă pe valoarea adăugată, cf. alin. precedent.

Dar atunci cum se aplică prevederile art. V, pct.3 al OG 36/2003, ținând cont de modul cum este definită parcare (=staționare) ?

Este sau nu activitatea de încasare a taxelor locale datorate utilizării temporare a locurilor publice - adică parcării ocazionale sau curente – cuprinsă în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată ? Se constituie sau nu parte a bugetului de stat (prin aplicarea TVA) ?

Domnule ministru, având interes pentru corecta aplicare a legilor, ca deputat de Cluj, vă solicit să dispuneți elaborarea unei metodologii corecte și utile pentru activitatea curentă a administrațiilor publice locale.

Data: 10.03.2003

Se solicită răspuns: scris/oral

Semnătura

